

A Blaskovichok nyomában
Évvégi hírek az általános iskolából
Kedves Szülők, Diákok!
A futás nem életelixír
Viczián Eszter-emlékdíj
Amit csinálsz, becsületesen tedd!
Volt egy előadás
Olvastam
Ételízestő - házilag
Habakuk
Versek, prózák
A labdarúgásról
Egy kis focinosztalgia
Sport idézetek
ByeAlex szindróma

ILLYÉS GYULA: A TIHANYI TEMPLOM- HEGYEN

Mennyi ég! Mennyi kék! Zöld! Mennyi
Balaton, tavasz, hegyorom!
Alig tudom magamba szedni.
S egyszerre - sok nagyon!

Szeretném - azért, hogy te is nézd -
szemembe tenni szemedet.
Magányba zár, fojt, fáj a szépség,
ha nem együtt látom veled.

Nem érzed, amit én - ez is fáj;
semmi se jó már nélküled.
Szeretném a szívembe tenni
lűktető, élő szivedet.

Mennyi szín! Nem tudok betelni.
Mekkora távlat! Mennyi fény!
Szeretném, szeretném, ha lennél
tetőtől talpig én!

ÚJRA A CSONKA-TORONYNÁL

Szeptember 7-én, idén már hatodjára,
megrendezésre kerül zarándoklatunk.
A szokásokhoz híven, 16 órától mű-
sorról, majd 17-től szentmisével vár-
juk a kilátogatókat.
Jöjjön el Ön is! Emlékezzünk együtt
Szent Imre hercegére!

**ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁR-
LÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁ-
MOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET
BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS
MEGJELENHESSEN LAPUNK.**

KÖSZÖNJÜK!

NAGYMAMÁM

Soha nem felejttem el az évvégő utáni első nap reggelét kislány koromban!
Még az ágyban voltam, felébredtem, de nem nyitottam ki a szemem: érezni
akartam lassan a „szabadság” minden hangját, ízét, illatát. Az első, amit érzé-
keltem, a galambok eszeveszett turbékolása a templomkertben. Csukott szem-
mel fordultam lazán minden oldalamba, és élveztem, nem kell kiugranom az
ágyból, nem kell iskolába menni, a „tétlenség” vár rám!

Nem jön Nagymamám ugrasztani: iskolába kell menni, kész a reggeli! És a
reggelit akkor is meg kellett ennem, ha semmim nem kívánta.

Mamikám korán kelt, teát főzött, kávé, regge-
lit készített. Mikor elvégzett minden munkát
reggelente, kiült a ház elé és visszaemlékezett
a lánykorára. Szerette ezeket a csendes regge-
leket. Sokat mesélt is nekem a gyerekkoráról,
fiatal koráról - ilyenkor előszedtük a régi fény-
képeket és mindegyikhez volt egy története.
Azóta sem találkoztam olyan emberrel, aki úgy
tudott volna a világban minden apró szépséget,
az emberek rejtett jó tulajdonságait észrevenni,
mint ő. Mikor dél körül jöttünk haza az iskolá-
ból, Mami énekelve főzött. Nagyon szépen tu-
dott énekelni! Utca hosszat lehetett hallani szép hangját. Sokáig nem érttem:
akinek baja van, márpedig neki is volt bőven, hogyan tud anyaként, nagyma-
maként énekelve, naponta megújulva a mindennapok dolgait elvégezve vidá-
man, teli figyelemmel, kedves érdeklődéssel lenni a család, a szomszédok, az
emberek iránt. Mami ilyen volt.

Egyszer Márk fiam 6-7 évesen akkurátusan festegtetett a szépen kikészített, le-
terített asztalnál. Mami megdicsérte a festékét, munkáját és néhány ecsetvo-
nással olyan virágcsokrot festett egy fecnire, hogy csak ámultunk.

Azóta bekereteztem, és ha ránézek, mindig eszembe jut, milyen derűs tudott
lenni még életének utolsó napjaiban is. Nem rég abban a templomban jártam
Budapesten, ahol a Nagymamám házasságot kötött Nagypapámmal 1941-ben.
Az Istentisztelet után eszembe jutott, amit a nagyszüleimtől kaptam: mélységes
szeretet, tisztelet egymás iránt, tapintat, elfogadás, és arra is megtanítottak,
hogy ezt az Úr adta nekünk. Azóta gyakran eszembe jut: a hit Istenben ki is
maradhatott volna az életemből, de nem hiszem, hogy el tudtam volna viselni
egyenes derékkel életem próbáit a hitem nélkül.

Amikor már nálam volt öreg napjaira Mamikám, változtattam a rendszeren és a
gyógyszereit nem a szabvány gyógyszeradagoló edényben adtam neki, hanem
egy parányi Mikulásos bögrében. Rögtön észrevette a változást, azt mondta
lelkesen: "Ez a bögrécske nagyon cuki!" Drága Nagymamám mindent észrevett
és mindenben megtalálta a szépet, egész kicsi dolgoknak is tudott örülni!

Abban az időben nem láttam: gyereket rugdosó anyát, kicsi fiát ocsmány ká-
romkodásra tanító apát, nem láttam felnőttet, aki lelki terrorral nevelt volna.
Akkor is szűkösen éltek a családok, de talán több türelem jutott ránk, mint
mostanában. Lehattunk „csupán gyerekek”: nem beszéltek velünk felnőtt part-
nerként (ami nem tartozott ránk, nem előttünk boncolgatták), rengeteget ját-
szottunk főleg a szabadban, mehettünk, de mindig tudták, merre járunk, nem
tekereghettünk állandóan. Szabályok voltak, amiket be kellett tartani és számon
is kérték rajtunk. Jó volt gyereknek lenni, hagytak gyereknek lenni. A hibáinkat
persze folyamatosan és tapintatosan nyesegették (azért elcsattant akkor is egy-
két pofon).

Jó volna hasonlítani a nagymamáinkra, jó volna, ha onnan fentről le tudnának
dobni egy kis batyuban türelmet, lelki békességet, derűt, hogy aztán nekünk is
legyen elég és tudjuk tovább adni.

A BLASKOVICHOK NYOMÁBAN

Nemrégiben egy soltszentimrei (pontosabban pusztaszentimrei) képeslapra bukkantam az interneten. Ha már ráleltem, gondoltam, megosztom mindenkivel. S e megosztásnak köszönhetően, rájöttem, sokan nem is ismerik ezt a képen látható impozáns épületet. Nem ismerik, mert már nincs sehol sem. S ahogy az épületet elfelejtik, úgy felejtik el annak lakóit is, a híres lovat, Kincsemet is nevelő Blaskovichokat.

El kezdtem kutatni a család, a birtok után. Bognár Anikó - Dr. Juhász Antal - Schantl István - Schantlné Farkas Julianna: Soltszentimre története (Soltszentimre, 2000) című könyvén túl, Dr. Borovszky Samu: Magyarország vármegyéi és városai monográfiájának Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyét bemutató, 1910-ben megjelent két kötetét is lapozgattam.

Pusztaszentimréről a 31. oldalon a következő bejegyzés található a monográfiában Akasztó községnél. „A községhez tartozik Ács, Ökördi és Pusztaszentimre; ez utóbbi pusztán régi templom romjai láthatók.” „A pusztaszentimrei templomromról itt az a hagyomány van elterjedve, hogy azt Imre királyfi építtette és itt élt a kolostorban. Ennek azonban egyebek között az is ellentmond, hogy a kolostornak, vagy alapfalainak itt semmi nyoma.” „Pusztaszentimrén van Blaskovich Sándor csinos úrilaka is.” Tovább lapozva a 36. oldalon feltűnik maga az úrilak is, hatalmas termetével, tornyával, s a kastélyt körülölelő parkkal. Ahogy azt a XIX. században megálmodták és megépítették. Úri pompa itt, a pusztán.

Soltszentimre múltjában is kutakodtam. A későbbi falu betelepülése 1864-től indul meg, amikor a Földváry család osztályegyezség címén megosztja birtokát. Szent Imre pusztán öt birtoktest alakul ki. Ennek egyike a Blaskovich családé. A majorok 1870-re megépülnek, s az itt lakók száma ekkora 214 fő. Ez a szám az 1880-as évekre már 280 fő. 1890-ben vevőtársaság alakult községalapítás céljából, de a tényleges építkezés csak 1895. után indult meg Szent Imre telepítvényen, ami akkor még Akasztóhoz tartozott. Csak 1919. február 15-én alakult önálló településsé, Pusztaszentimre néven. Ekkor már több, mint 1300-an laktak a faluban. A Soltszentimre nevet 1922-ben kapta, mely 1924-re lesz hivatalossá. De lássuk mi volt a majorokban. A monográfia második kötete foglalkozik a gazdasággal. A 77. oldalon ezt olvashatjuk. „Csengőd, Pusztaszentimre. Blaskovich Sándor birtoka. Ide tartozik az akasztói rész is. Összterület 1100 m. hold. Ebből kert és beltelek 14, szántó 600, kaszáló 250, legelő 220, erdő 8, szőlő 4 hold. Vetőforgó: hármás. Lóállomány 33 félvér Saghya-ivadék. Ebből 4 igás, 4 kocsiló, 10 anyakacsa, 15 csikó. Marhaállomány 200 magyar fajú. Ebből 36 jármos, 30 tehén, 23 tinó, 15 üsző, 90 gulyabeli és három tenyészbika. Sertésállomány 18 magyar anyakocsa és szaporulata, három kannal. Van egy 8 lóerejű gőzcséplőkészlete. A munkaerőt Akasztó községből szerzi. Napszámárak: férfiaknál 140—300, nőknél 120—210 fillér.” A számokból is kitűnik, hatalmas területen, hatalmas jószágállománnyal bírtak a

Blaskovichok a századfordulón. Egy jól működő, önellátó gazdaság volt az övék a dzsentri világban. Mellékesen jegyzem meg, hogy a falunk szempontjából jelentősebb, de lecsúszott Ivánka család már másképp sáfárkodott a javakkal, hisz a községházának megvásárolt kastélyt is duplán kellett kifizetnie a falunak.

Mi lett velük, s az uradalommal a II. világháború után. Ami minden birtokossal. Elvették a földjüket, jószágait, s nekik menekülniük kellett. Hátrahagytak mindent, ami az itteni életüket jelentette. S mi történt az épületekkel, az úrilakkal, s a kriptával. Az, ami a magára hagyott épületekkel, melyben már nem lát senki értéket, lenni szokott. Lebontották, s a faluban az éppen aktuális rendszer hasznélvezői hatalmas házakat építettek belőle. Mert hát, így múlik el a világ.

Nekünk azért, amíg élünk, emlékeznünk kell. Ne hagyjuk, hogy megzavarjanak átszínezett, illatos képekkel. S ne engedjük, hogy a múltat végképp eltöröljék. Mert a múlt a jövő is egyben.

Kéri Ferenc

A Blaskovich birtokon talált honfoglaláskori nyereg csontdísze a Borovszky féle monográfiából.

ÉVVÉGI HÍREK**AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁBÓL**

A 2012/2013-as tanévet sikeresen befejeztük. Az januári állami fenntartásba vételt a diákok, szülők nem érezték meg. Az iskolai adminisztráció azonban jelentősen növekedett vele.

Iskolánkban 89 diák kezdete meg tanulmányait, s 87-en fejezték be itt a tanévet. Ketten évközben elköltöztek.

A tanévben az oktató-nevelőmunkát iskolánkban 11 főállású és 2 óraadó pedagógus látta el, így szakos ellátottságunk 98% volt. Segítette munkánkat logopédus és szurdopedagógus is. Tárgyi feltételeink jelentősen nem változtak, az év folyamán kisebb értékű szemléltető eszközöket, padokat tudtunk vásárolni. A TIOP pályázaton nyert digitális táblákat szívesen használják pedagógusaink, diákjaink egyaránt.

Oktató-nevelő munkánkat sikeresnek értékelem az év végi eredmények és a helyi mérések tükrében.

Eredmények: iskolai átlag 3,87 (kétszertárgyak átlaga nélkül).

Az első osztályban szöveges értékelés van, ezért az iskolai átlagot a többi osztály teljesítménye alapján számíthatjuk ki.

Az alsó tagozat valamennyi érdemjeggyel értékelt osztálya közel azonos teljesítmény mutatott: 4,1 az átlaguk. A felső tagozat átlaga: 3,6.

A felső tagozaton az 5. osztály ért el legjobb eredményt 4,04-es átlaggal /a 4. év végén 4,3 volt/.

A leggyengébb eredményt a 8. osztály érte el: 2,9-es átlaggal.

A kitűnők, jelesek, kimagasló

eredményt elért tanulók aránya az idén: 36 % , jobb mint a tavalyi évben.

Osztályonkénti bontásban:

	1.o.	2.o.	3.o.	4.o.
Kitűnő	2	5	5	2
Jeles	6	1	3	2
	5.o.	6.o.	7.o.	8.o.
Kitűnő	1	0	0	0
Jeles	2	1	1	0

A kiemelkedők aránya az idén 10 % -kal javult, ez egyértelműen az alsó-soknak köszönhető.

A felsőben igen alacsony a kiemelkedők aránya, kevéssel több, mint az előző évben volt. A jó képességű tanulók egy része ugyanis nem törekszik arra, hogy a lehető legjobb eredményt érje el, nem tanulnak folyamatosan, nincs elég kitartásuk.

Örömmel írhatom le azt, hogy jól sikerült az 5. osztálynak a felső tagozatba való beilleszkedése, hiszen az eredményük csupán 0,3-del gyengébb a tavalyi év végétől.

Bukás egy fő. Felzárkóztatásra szorul az első osztályban 2 tanuló matematikából és magyarból.

Tantárgyi eredményeink:

A legjobb eredmény az elméleti tárgyak közül az idén informatikából: 4,6, és magyar irodalomból, természetismeretből: 4,0 született.

A leggyengébb eredmény az idén földrajzból: 3,0 és fizikából, németből 3,1 lett. A kétszertárgyak eredményei most is kimagaslóak.

Örömmel írhatom le, hogy nálunk nincs különösebb gond a hiányzásokkal. Tanulóink mindegyike rendszeresen jár iskolába, nincs olyan tanuló,

akit hiányzás miatt ne tudnánk osztályozni. Betegségek, indokolt hiányzások előfordultak. Az igazolatlan hiányzások nem számottevőek

Hiányzási átlagunk: 10,7 nap/fő (tavaly 10,4 nap/fő)

Sikeresnek értékelem a szülőkkel való kapcsolattartást is. Most is a leglátogatottabbak az osztály szülői értekezletek voltak. Itt a szülők 81 % -a jelent meg. A fogadóórákon kisebb a látogatottság 50%. A nyílt napokon az alsó tagozatban voltak többen.

A szülői munkaközösség egész évben működött. Nagyon sikeres volt az iskolai alapítvánnyal közösen szervezett iskolából.

Továbbtanulás: A 7 végzős tanulóból mindenki tovább tanul.

Szakközépiskolában: 1 tanuló, szakiskolában: 6 tanuló tanul tovább.

Tehetséges tanulóinkkal az idén is részt vettünk szaktárgyi versenyeken. Sokan indultak iskolai szintű, kistérségi, területi, valamint levelezős versenyeken.

Kistérségi helyesíró versenyen: Túri Elizabet 1, Barna Nándor 3. helyezett, Kazinczy versenyen Barna Nándor 3. lett. Részt vettünk még mesemondó, versmondó, szépiró versenyen SNI-s tanulókkal, a Bendegúz levelező versenyen Tóth Zita ért el szép eredményt.

Kistérségi tájfutó versenyre is elmentünk 20 tanulóval. Itt első helyen végzett Kis Csaba, Harcsás Zoltán, második helyen Krisztián Dániel. Ősszel a mi iskolánk is benevezett az országos Bozsik programba. Ez a program a fiatal, tehetséges focistákat támogatja, ill. versenyezteti.

Folytatás a 12. oldalon.

KEDVES SZÜLŐK, DIÁKOK!
KEDVES OLVASÓ!

Ismét eltelt egy tanév, a ballagó Nyolcadik osztály búcsút vett iskolánktól, a Negyedikesek elköszöntek az alsó tagozattól! Lezárult számukra egy-egy fontos korszak, amely remélhetőleg rengeteg örömteli élményt, felejthetetlen emléket, sok új ismeretet adott tanulóink számára! A megszerzett tudást szorgalmas munkával lehet csak elérni, így tanév végén a Soltsszentimrei Általános Iskoláért Alapítvány kuratóriuma is igyekszik méltán dicséretben és jutalomban részesíteni azokat a 4. és 8. osztályosokat, akik valamilyen területen tartósan kimagasló teljesítményt

nyújtottak. A kuratórium az osztályfőnökök, és a nevelőtestület véleménye alapján választotta ki a díjazottakat. A dicsérő okleveleket és jutalmakat - vásárlási utalványokat - a Ballagáson és a Tanévzáró ünnepélyen vehették át a gyerekek. A 8. o.-ból Nagy Henrietta /példamutató magatartásáért és közösségi munkájáért/ és Nagy Márk /példás magatartásáért, szorgalmas közösségi munkájáért és sporttevékenységéért/ vehetett át díjat.

A 4. o.-ból a tartósan kimagasló tanulmányi munkájáért jutalmaztuk: Balogh Zsófiát, Böröcz Bettinát, Magyar Editet, Nagy Melániát és Tóth Zitát. A sportban nyújtott aktivitásáért Lukács Árpádot és Varga Pált.

Gratulálunk nekik és reméljük, hogy ez az elismerés is tovább ösztönzi tanulóinkat a szorgalmas munkára! Michel Quoist francia római katolikus pap és író vetette papírra az alábbi gondolatot, melyet munkánk során folyamatosan szem előtt tartunk: „Az őszinte dicséretnek mágikus hatalma van. Ha azt akarod, hogy a másik fejlődjen, dicsérd őszintén. Ez mindig lehetséges. Vizsgáld a másikat, lásd meg a tehetségét, képességeit, világíts rá azokra!”

Kedves Gyerekek! Kívánom, hogy a vakáció, amely előttetek áll, tartalmasan és nagyon vidáman teljen! Vigyázzatok egymásra és magatokra!

*Magyarné Gelencsér Edit
elnök*

A FUTÁS NEM ÉLETELIXÍR

Idei közgyűlésünkkor, mikor sorra vettük, hogy kiről és miről kellene írni ez évben, figyelmünkbe ajánlottak egy fiatalembert. Egy fiatalembert, aki itt él közöttünk, akit látunk nap, mint nap, mégis kevesen vagyunk tisztában azzal, mire is tette föl élete egy szeletjét. Ez a fiatalember Veres Szilárd, őt faggatom.

Faluhelyen kissé gyanúsán nézik a futkározó embereket. Te mióta futasz, s miért?

Nem is tudom pontosan. 5-6 éve már, hogy elkezdtem a futást. Úgy éreztem, kövér vagyok. Magas volt a vérnyomásom, a cukrom. A futástól ezek rendbejöttek. Most már néha úgy érzem, talán átestem a ló túlsó oldalára. Heti 6 nap, heti 120 km, ez évente 5000 km, de szeretem csinálni.

Te mit szeretnél elérni az életben a futás által?

Tulajdonképpen kimondott cél nélkül futok. Nem foglalkozok vele, mit gondolnak rólam. Szeretek futni. Az emberek általában úgy viszonyulnak az élethez, hogy aszerint élnek, ahogy mások akarják. Én úgy élek, ahogy én akarom. Ennyi.

A futás mellett gazdálkodsz, vállalkozást viszel. Hogy tudod összehangolni a kettőt?

A vállalkozásban én vagyok a főnök, és én a beosztott. Nincs kötött munkaidő. Ha a munka úgy hozza, van, amikor hajnalban, van, amikor késő este futok. Ahogy a munka kiadja. Napi 1,5-2 órát mindenképpen futok, mert így érzem jól magam.

Az ember előbb-utóbb készletet érez arra, hogy versenyen is megmértesse magát. Nálad mi a helyzet, hogy állsz a versenyekkel?

Az idei év szűrő ebből a szempontból. Addig is voltam már versenyeken, de ez évben behúztam egy kicsit. A bajai félmaratonon 7. helyezést értem el egyéni csúccsal 600 körűli indulóból. Siófokon a Wink maratonon 4. lettem. Idén először részt vettem a Kinizsi 100-on, Szilárd fiammal. Hegyeken, völgyeken át kellett futni, s szintidőn belül, 22 óra alatt teljesítettük a távot. Palicson rendezték meg a Szerb Ultrafutó Országos Bajnokságot. Ez egy kvalifikációs verseny is volt egyben,

a Dél-Afrikai világbajnokságra lehet kijutni. Itt 9:43-mal a 3. helyet szeretem meg. A legfrissebb pedig a bugaci Futó-homok félmaratonon elért, szintén 3. helyezés. Egyébként azt gondolom, ezek a félmaratonos távok már nem nagy kihívások, én már ultrákat szeretnék futni. Bár a két 100km-es távú verseny között csak három hét telt el, jól regenerálódok. 3-4 nap pihenés után már tudok futni 10-20km-eket is. Úgyhogy jöhetnek az ultratávok.

Veres Szilárd Kecskeméten, a Hírös Félmaratonon, 2012-ben.

Hol Fülöpszállás, hol Kaskantyú felé látunk edzeni. Nem nagy megterhelés aszfalton futni?

Minden csak cipő kérdése. Egyébként minden megerősödik, az izmok, az ízületek, csupán időt kell rá szánni.

Az ember idővel sok mindenről lemond. Te meddig akarod ezt csinálni? Ameddig megvan a motiváció, addig. 50-60 évesek is futnak, ultratávokat is. Nagy álmom az Ultra Balaton 213 km-re. Itt 20-22 óra alatti

teljesítés már jónak számít. A másik a Spártatlon 246 km-ével Görögországban. Majd egyszer elindulok én is ezeken.

Örömmel látom, hogy a családod, barátaid is futnak már. Szerinted mennyi köze van benne a te futásodnak, s hogyan értékeled az ő teljesítményüket?

Nem tudom, mennyi közöm van mások futásához. Különösképpen nem is foglalkozom vele. Egy idő után, mikor rájössz, hogy jobban érzed magad a börtömben, már nem érdekel annyira a külvilág. Persze, örülök, de hogy miattam futnak-e, már mellékes.

Az emberre idővel felrakodnak bizonyos élettapasztalatok. Te mit üzennél a soltszentimreieknek, akár a mozgás által, akár magánemberként?

A mottóm: „A győztesek olyan vesztesek, akik felálltak, és újra megpróbálták!” Soha nem szabad feladni semmit. Ez az élet egész területére igaz. Én azt gondolom, a mozgás nem egy rossz dolog, mert általa sokkal kevesebbet kell gyógyszertárba járni. Nem ez az életelixír. Napi félóra mozgással jobban érzi magát az ember. Hogy vannak-e olyan pillanatok, amikor elmegy a kedvem az egészségtől? A sérülések, görcsök kicsit visszafogják az embert, de meg nem riasztják soha. Nem is tudom, mi lenne, ha nem futhatnék.

Veres Szilárd-Kéri Ferenc

VICZIÁN ÉSZTER-EMLÉKDÍJ

Idén ismét átadásra került a Viczián Eszter-díj. A 2006-ban létrehozott díjat ez évben **Bognár Bence** kapta. Ő a tizennegyedik a sorban, aki átvehette a **Vicziáné Gelencsér Mária** által alapított elismerést. A díjat, mint minden évben, most is a ballagáson kapta meg az iskolánktól elköszönő diák. További sikereket, Bence!

Kéri Ferenc

Bognár Bence Marikától átveszi a díjat.

AMIT CSINÁLSZ, BECSÜLETESEN TEDD!

Az előző számban megkezdtünk egy sorozatnak szánt témát. Ki, hogyan indult el a faluból, és mit szeretne elérni az életben. Ez alkalommal Schantl István volt sótszentimrei diákkal beszélünk arról, milyennek is látja azt a nagybetűs valamit. Tartsanak velünk!

Mit jelent számodra Sótszentimre? Múlt, jelen, jövő?

Sótszentimrén jártam általános iskolába. Ami időt itt töltöttem, és itt töltök, az felejthetetlen, mert ugyebár a gyerekkoromról beszélünk. Őszintén mondhatom, izgalmas volt, s ma is az, ha itthon vagyok. Idehaza barátaimmal viccelődve, szórakozással és munkával tarkítva töltöm az időm.

Honnan indultál, hová szeretnél eljutni? Középiskola, gimnázium, tervek az életre?

A nyolcadik osztály befejezésével Kiskunhalasra a Szilády Áron Református Gimnáziumba kerültem, de első évesen, kollégistaként nem nagyon szerettem. Ám ahogy telt az idő, barátságok kötődtek, az iskolán belül diákokkal, tanárokkal és más halasi lakosokkal is. Olyannyira, ha Halason járok, biztosan találkozom ismerőssel.

Négy év elteltével, az érettségi után lehetett újból pályát választani, „merre tovább”? Felvételiztem a gödöllői, a keszthelyi egyetem agrárszakjaira, de nem vettem fel sehova, pedig az érettségim jól sikerült, sőt fizikából emelt szinten 5-re vizsgáztam. Így hát, hogy ne essen ki feleslegesen év, Budapesten elkezdtem a Kozma Lajos Faipari Szakközépiskolában a technikus képzést. A fával való kapcsolatam már gimnazista koromban erősödött, mert nyaraimat nagybátyám asztalos műhelyében töltöttem. Így ez könnyebbé tette a választást.

Budapesttől igen tartottam. Ettől a nagyvárostól, a sok fura népségével együtt, de meg lehetett szokni jó néhány hét alatt, és utána simán tájékozódtam köztük, és a városban is egyaránt. A szakközépiskolában rengeteget tanultam, szakrajztól kezdve a fa- és gépismereten át a műhelygyakorlatokig. Nagyszerű oktatóink voltak. Ilyen műhelyekben, biztos vannak, akik tudják, hogy felejthetetlen dolgok tudnak történni.

Sok szakmai kapcsolat alakult ki, nagy barátságok, osztály és osztályon túli szinten, amikre bármikor számíthatok. Igen jó csapat jött össze. Tartalmas, jó éveket töltöttem Pesten is kollégistaként.

Előre is leszögezném, hogy Budapest szerintem túl nagy egy középiskolás számára. Főleg az, ha nem városi közegeből jött az ember. Sokan vannak, és kevésbé figyelnek egymásra.

Elvégeztem a technikumot, bútoripari technikus lettem. Nagyon sajnáltam ott hagyni az újpesti iskolát, élveztem az ott eltöltött időt.

Egyértelmű, hogy innen már csak Sopronba vezethet az út, de a szándékom kétséges volt. Mivel itthon elkezdtem dolgozni és belekóstoltam a munka világába, a megrendelések jöttek, így nehéz volt megint elmenni itthonról. De a szülői és baráti környezet azt tanácsolta, hogy menjek, később jobb lesz, majd kifizetődik. Így most Sopronban tanulok faipari mérnöknek. Első évemet taposom, kollégista vagyok ismét, benne

vagyok a soproni diák hagyományokban, ami még mindig tud meglepetéseket hozni. A soproni tanárok, diákok családias légkörben dolgoznak, mozognak és segítik egymást. Jó itt tanulni.

Hogyan képezed el az életet? Munka, család?

A jövőben, a tanulmányaim befejeztével szeretnék dolgozni, gyakorlatot szerezni még, ellesni szakmai fogásokat régi mesterektől, majd céget alapítani és belőle a maximumot kihozni.

Mit üzensz a mostani helyi általános iskolásoknak?

A pályaválasztás előtt állóknak üzenem – mindegy mit tanulsz, vagy mit csinálsz, de azt lelkiismeretesen, becsületesen tedd. Merj kérdezni, csak úgy jutsz előre, és olvass minél többet a szakmád után. Légy kételkedő, de hallgass az idősebbekre, és tanulj a tapasztalataidból.

Schantl István-Kéri Ferenc

Schantl István: dolgozni szeretnék, s gyakorlatot szerezni.

VOLT EGY ELŐADÁS

Az idén is színpadra léptünk a falunapon, hogy közel egy óra hosszúra derültséget fakasszunk. A visszajelzések alapján, úgy tűnik, ez sikerült.

A csapat (Sörös né Barna Csilla, Benkovszkiné Kovács Judit, Kériné Antal Anett, Andó István, Sallay György, Gelencsér Tamás és jómagam, aki a rendezést vállaltam) majd három hónapig készült az előadásra, jó kedvvel, felszabadultan. Jó választásnak ígérkezett **Fejér István Az alkohol öl** című darabja, melybe egy kicsit beleírtunk, s kiegészítettük a '70-80-as évek magyar slágereivel. Úgy gondoltuk, ezt úgy, ahogy van, élőben adjuk elő. Prózával, énekkel. Az eredményt sokan láthatták, hallhatták. A technikával ugyan volt egy kis gondunk, de bele kell ebbe is jönni. Majd idővel jobb lesz.

Már a próbák alatt is megfogalmazódott sokunkban az ötlet, a tavalyi, sokszereplős darabot újra műsorra kell tűzni. A **Kukás guru** modernebb darab, napjainkban íródott, s így magában hordozza a mai világ pörgését, forgását. Ám ez egyben a nehézsége is. Nagyon jól meg lehet „csinálni”, s nagyon jól el is lehet rontani. S a kettő között a határ alig érzékelhető. Talán ezért is érezzük kihívásnak, megint. A 15 felnőttest, és 3-4 gyereket megmozgató darab színre vitele nem egyszerű feladat. Már a próbák miatt sem, hiszen mindannyiunknak vannak elfoglaltságai, gondjai. De ettől szép az egész.

A régi-új darabot, elképzeléseink szerint, Soltsszentimrén vinnénk újra színre, s utána felkerekednénk a környező falvakba, hiszen ott is van igény a „színházra”, a helybe vitt önfelelt derűre, kikapcsolódásra. S hogy mit hoz a holnap, mi lesz az új darab jövőre? Még nem tudjuk. Van miből válogatni. Amíg van befogadó közönség, addig nekünk kötelességünk kiszolgálni őket. S amíg közönség lesz, lesz előadás is.

Kéri Ferenc

Az alkohol öl című darabot színre vivő társaság az előadás után.

OLVASTAM**Védőnői szemmel**

Elgondolkodtatók a Magyar Nemzetből:

1. „Pottyánván ős-almafáról
bőr-szűrkaló fagyosságba,
és a bába

hátam-szárnyam megpaskálta,
felbögtem, mint rossz klanét,
míg a lábam földet ért...”

Marsall László

2. „Bert Hellinger neves német pszichológus jutott eszembe, aki azt mondja, hogy a gyermekek mindig, minden körülmények között szeretik szüleiket. Igen, az alkoholistát is, a gyengét is, azt is, aki karácsonyra sem jön át a szomszédból. A szülő mindig nagy, és a gyerek örökké kicsi, a szülő átadja az életet, a gyermek elfogadja és továbbadja. Még akkor is, ha nehéz. Gondoljunk csak bele, hogy mögöttünk áll az édesanyánk, a nagymamánk, a dédanyánk, az ő édesanyja, a szépanyánk, az ő anyánk egymás mögött, csupa anya-lánya. Bajjal, fájdalommal és nehézséggel, de valahogy mind megoldották, hiszen gyermekük született, és az ő láncolatuk hosszú során át érkezett el hozzánk az élet. Hát nem csodálatos?”

3. „A misztikus Gurdjieff adott egy fölöttébb hasznos tanácsot Frank Lloyd Wrightnak, az organikus építész atyjának, amikor az bajban volt: próbáljon magára emlékezni.

Már akkor sem volt könnyű, s ma végképp nem az. A média szándéka, hogy teljesen lekösse az emberek figyelmét. A tömeg emlékezhet, mi történt a szappanopera előző részében, és arra is, hogy mit mondott egyik politikus a másokról, de arra már nem, hogy volt egy álma.

Másként szólva: küldetése van.

ÉTELÍZESÍTŐ - HÁZILAG

A minap egyelni kellett a kertben a petrezselymet, és a sárgarépat. De mi legyen a „hulladékkal”? Készítsünk belőle ételízest, adtuk ki magunknak a parancsot.

Miből, mennyit? Rakjuk bele, amink van. Jó lesz az, hisz minden ehető. A következőket kevertük össze.

- 15 dkg petrezselyem gyökér
- 15 dkg petrezselyem zöld
- 30 dkg sárgarépa
- 20 dkg karfiol
- 15 dkg zeller gumó

Mert hazugság, hogy csak a különleges képességűeknek lehet küldetésük. Nem.

Mindenki valamilyen céllal jön erre a világra, de amíg az egyik él vele, a másik feladja, és hagyja, hogy nyáj-ként tereljék...”

Érdekességek, az internetről:

1. Finnországban az 1930-as évektől kezdve szokás, hogy az állam segíti a szegény családokat: kelengyét készítenek össze kartondobozokba. Jelenleg hálósák, rugdalózdó, pelenka, fürdető holmi, játék, kis matrac. Az első hetekben – sokszor – ebben a matracos dobozokban alszanak a babák.

A doboz tartalma kornak megfelelően változik.

Eltűnt a cumisüveg, mert a szoptatás népszerűsítése nagyon fontos.

Kikerült az eldobható pelenka, a környezet tudatos szemlélet miatt. A finn anyák ma már ismét mossák a pelenkákat!

Választhatnak a 140 eurós /40 ezer Ft/ összeg, vagy a doboz között.

95% a dobozt választja.

Feltétel is van: az első 4 hónapban jelentkezni kell orvosnál.

2. Nem a teljes kiőrlésű lisztre! Penészgomba spórákat tartalmazhat a gabonahéj! Esős nyáron nagy a fertőzőtség veszélye. A köztünk élő csallók az ilyenből is táplálékot készíthetnek. A spórák a tápcsatornába kerülve /meleg, levegőnélküliség, víz/ penészként lerakódhatnak a vastagbél fodraiban. Következmény: komoly betegségek.

Ajánlott: durum búza, tönköly fehér liszt a reformtáplálkozás híveinek. Akit ez viszont nem érdekel, jobb, ha a fehér lisztből készült táplálékot fogyasztja!

Madácsi Mária védőnő

10 dkg zeller zöld

1 fej vöröshagyma

1 fej fokhagyma

5 dkg tengeri só

A zöldségfélét húsdarálón ledaráltuk. A zöldeket előtte késsel aprítani kellett. Kiraktuk száradni, két-három napra, bogarak ellen védve - jól szelölő anyaggal befedve. Száradás után a sóval együtt kávédarálón megdaráltuk. Lett közel fél liter ételízest. Igaz, kicsit munkás a zöldségghamozás, aprítás, de az eredmény finom, s legalább tudjuk, mit eszünk.

Kéri Ferenc

HABAKUK

Amikor így egy próféta kerül szóba, érdemes először is elolvasni. Annál is inkább, mert Habakuk próféta könyve mindössze rövid három fejezet, tehát egy lélegzetvételre végigolvasható. Tegyük ezt: feltűnő, hogy a prófétákra jellemző bevezető – „így szól az Úr”, vagy „ezt üzeni, mondja az Úr” stb. – Habakuk prófétánál hiányzik. (Ebből arra következtetnek kutatók, hogy valószínűleg udvari próféta lehetett). Jól észrevehető, hogy a Próféta párbeszédet folytat Istennel, azaz imádkozik. (Ráadásul a 3. fejezet a Próféta imája). Kérdezi Istent, és Isten válaszol. A próféta először a szociális és társadalmi igazságtalanságot panasolja el Istennek, - aki látszólag tétlenül tűri és elnézi. Ennek is igen súlyos változatával kezd, a törvényalkalmazás (jogszolgáltatás) igazságtalanságával (Hab. 1,2-4). Azután a kapzsiság és kizsákmányolás, a hatalommal való visszaélés kerül sorra, 1,13-15; 2,5-13. Nyilván azért fordul Istenhez, mert az emberek nem hallgatják meg...

Mikor, milyen történelmi helyzetben és összefüggésben hangzik el ez a prófécia. Isten első válaszában (1,6) fontos támpontot kapunk a korra és helyzetre. A „káldeusok”-ról, azaz az újbabiloni birodalomról van szó. A Királyok 2. könyve és Jeremiás próféta kitűnő tájékoztatással szolgálnak. A megmaradt országrészt, Júdat fenyegető nagyhatalom eddig Asszíria volt. (Kr. e. 722-ben az Északi országrészt, Izraelt fogságban hurcolta; helyükbe idegen népeket telepített, ezek a szamaritánusok...). A Kr. előtti VII. század végén azonban az Asszír óriásbirodalom egyik tartománya, Babilon függetlenítette magát, és kifelé terjeszkedett. A meggyengült Asszíria nem tudott ellenállni, és Kr. e. 512-ben a főváros, Ninive elestével az Asszír birodalom megszűnt létezni. A másik szemben álló nagyhatalom, Egyiptom, fölismerte a veszélyt, és érdekes módon, az örök rivális, Asszíria segítségére sietett, de elkésett. Kr. e. 609-ben Meggidónál Josiás, Júda királya (640-609) megkísérelte útját állni az Asszíria segítségére vonuló egyiptomi seregnek, de súlyos vereséget szenvedett, és ő maga is a csatában lelte halálát. Utóda fia, Joacház lett. De az egyiptomi fáraó, Nékó (vagy Nekaó) megfosztotta trónjától és Egyiptomba

hurcoltatta. Helyette Josiás másikat, Eljákimot helyezte a trónra, és nevét Jójákimra változtatta (609-598). Mindezekről az eseményekről, azaz Júda országának végnapjairól a Királyok II. könyvének 23-24-25. fejezetei pontosan beszámolnak. Habakuk próféta működése erre az időszakra esik, tehát az egyiptomi uralom és hűbéresség, Jójákim királyságának idejére.

Amint már megszokott a királyság korában, elsősorban a próféta és az udvar, a király és hivatalnokai, udvartartása állnak szemben egymással. Természetesen a népnek is ugyanúgy szól a prófétai üzenet. Ez a Jójákim nem volt jó király. Keményen ki-behajtotta a néptől az egyiptomiaknak fizetendő tetemes hadisarcot, emellett építkezett, költekezett... A nem udvari prófétákat, azaz Istennek hivatal és hatalom nélküli embereit üldözte, sőt kivégeztette. Például Uriás prófétát, vö. Jeremiás 26,20-23.

Közben persze Egyiptom, fölismerve az új nagyhatalom fenyegető veszélyét, megkísérelte feltartóztatni Babilont, ami egy ideig sikerült is neki, de 605-ben Karkemishnél döntő vereséget szenvedett, és ettől kezdve fokozatosan visszaszorul és visszavonul Egyiptom felé...

Habakuk próféta szempontjából eddig terjed az az időszak, amikor ő prófétai szolgálatát végzi. Mivel persze nem hallgatnak rá, ezért Istennek panaszkodik, és hiányolja közbeavatkozását az igazságtalanságok és a kizsákmányolás tengerében... Aho- gyan mi ma is... (Hab. 1,2sk). Ez után a jogszolgáltatás, a bírászkodás, a törvényalkalmazás igazságtalanságát panasolja. Ez azért föltűnő, - aho- gyan már fentebb utaltam rá – mert azt várnánk a prófétától, hogy első- sorban a vallási eltévelyedéseket és torzulásokat kritizálja. Természetesen teszik ők ezt is. Ámde Isten szövetségi népének (Egyház), úgy az Ó-, mint az Újszövetségben (kereszténység) és működésének létező elsődlegesen nem a vallás, hanem a társadalom. Ez egészen kizárólagos lesz Jézusnál és az evangéliumokban... Itt, Habakuk prófétánál nem véletlenül kap helyet mindjárt a bírósági peres eljárás kérdése. Azért, mert ez a többenél – gazdaság, kultúra, oktatás, tömegtájékoztatás stb – is fontosabb és veszélyesebb a társadalom épségé- re, erejére, ellenálló képességére nézve. Addig ugyanis amíg a

gazdálkodás területén terjed el a csalás, lopás (korrupció) stb, csak kár és baj származik, illetve mérhetetlen szenvedés és nyomorúság sokakra; de ez a korrump magatartás a gazdaság területén belül marad, nem idegen elem tőle. A törvényalkalmazással azonban nem ez a helyzet. Ha itt érvényesül a kettős mérce: hogy tudni- illik vannak olyanok, akikre nem vonatkozik a törvény, akkor jóváte- hetetlen kár keletkezik, a törvényt sértő, vagy megkülönböztetetten al- kalmazó bírászkodás olyat tesz, amiért nem tudja vállalni a felelősséget, olyan erőket szabadít fel, amik fölött már nem tud rendelkezni, nem tudja azokat kézben tartani. Egészen pon- tosan arról van szó, hogy a társada- lom primaer és permanens bűnöző rétege nem kerül büntető eljárás alá. Ki, vagy kik ez a primaer és perma- nens bűnöző réteg? Mindig a hatalom birtokosa! (Természetesen nem eleve, nem szükségszerűen, nem természete szerint az; hanem az lesz, azzá válik – előbb vagy utóbb, amint megszerezte a hatalmat). Miért bűnöző? Azért, mert – nagyon kevés kivételtől elte- kintve – mindig és szükségképpen visszaél hatalmával. Miért primaer, magyarul elsődleges? Azért, mert mi- előtt bármilyen büneset történe a közösségben, a társadalomban, a ha- talommal rendelkező uralkodó szűk réteg már jelen van. Ő fogja majd az- után a másodlagos, alkalmi bünesete- ket üldözni, büntetni, esetleg megelőzni... Miért permanens, ma- gyarul: folyamatosan jelen lévő? Azért, mert mióta államilag szerve- zett társadalmakban élnek a nemze- tek, tehát nem mellérendelt, vezető réteg nélküli szegmentált közösség- ben, azóta ez a veszély fokozatosan fennáll, és mindig fenyeget. Termé- szetesen lehetne a hatalmi vezetés egy társadalom fölött igazságos is, és lehetne a törvényhozást és –alkalma- zást igazságosan, vagy legalább igaz- ságosságra törekvően művelni, de a történelmi tapasztalat erre igen kevés példát szolgáltat. Az általános gya- korlat és az ebből kialakult helyzet következetesen ismétlődik: akinek hatalma van, aki a hatalom birtokosa, az azt hiszi, hogy már joga is van, és tehet, ami neki tetszik... Ki vagy kik ezek? Egészen korunkig az államha- talom a felelős. Mára azonban már lényegesen megváltozott a helyzet. Korunkban a nemzetállamok

Folytatás a 12. oldalon.

Gyerekeknek**MÓRA FERENC:****A PÉCELI SZÚNYOGOK**

Hej, bizony régen volt, mikor az öregapám kissubáját odaadtam a rongyszedőnek egy szépen szóló körtemuzsikáért. De az meg még régebben volt, mikor az a kissuba bárány képében ropogtatta a friss füvet a legelőn. Hanem azért legrégebben mégiscsak az volt, amikor a cinkotai bírónak egész istenadta nap egyéb dolga se volt, mint a legyeket hajkurászni egy istentelen nagy légyecsapóval.

- Csitt-csatt - mondta a légyecsapó -, csitt-csatt! - mondta a bíró, s odacsuszogott nagytelkes bocskorában a pitvarajtó szemöldökfájához, ahol éppen egy kövér dongó pödörgette a bajuszát nagy magabízásban.

- Te leszel a századik - örvendezett a bíró, s fölemelte szép lassan a légyecsapót, mikor eljajdította magát a századik légy:

- Jaj, te cinkotai bíró, kegyelmezz az életemnek!

Úgy hallottam, mint most hallom, ahogy haragosan rámordult a keményszívű bíró:

- Mért volnék én bíró, ha még az ilyen ingyenélő népségnek is megkegyelmeznék?

- Sose látsz többet, bíró, ha még az egyszer eleresztesz - rimázkodott a dongó -, úgy elmegyek, hogy híreimet se halljátok.

- Ugyan hova tudnál menni, te tolazkodó szerzet?

- Elmegyek Pécelre szúnyognak.

- Ejha - ejtette le ámultában a bíró az állát -, hát olyan jó sorsuk van Pécelen a szúnyogoknak?

- Mint halnak a vízben - zümmögte a dongó, s úgy kihessent az ajtón, hogy tán meg se állt volna Pécelig, ha az eresz alatt a fecske be nem kapta volna.

Mindegy az, azért a cinkotai bíró mégiscsak elő kurjantotta a feleségét, s a markába nyomta neki a légyecsapót.

- Vedd át egy kicsinyiség a hivatalomat, te asszony, míg én átszaladok Pécelre. Már csak megtudom, hogy élnek azok a híres péceli szúnyogok.

Úgy láttam, mint most látom, ahogy lehúzta a bocskorát, föl húzta a sapkáját, tenyerébe szedte a lábát, s lélegzetet se vett a péceli határig. Ott éppen egy szántóvető ember tanította fütyülni a pacsirtafiókákat, annak

fordult neki a cinkotai bíró:

- Hej, te péceli ember, nem mondanád meg nekem, mért van olyan jó soruk a péceli szúnyogoknak?

- Mi az a szúnyog, atyámfia? - csudálkozott a péceli ember.

- Soha hírét se hallottam, azt se tudom, eszik-e vagy isszák.

- No, majd kereselek okosabb embert! - kiáltotta vissza futtában a cinkotai bíró, s meg se állt a falu közepéig, ott is föluggott a kút kávájára, a szája elé tette a két tenyerét, s akkorát rikkantott, hogy összeszaladt rá az egész falu.

- Hej, emberek, mondjátok meg nekem: miről híresek a péceli szúnyogok?

Egymást támogatták a péceliek, olyan jót nevettek ezen a kérdésen. Bezzeg elfutotta a pulykaméreg a cinkotai bírót.

- Száz aranyat adtam volna egy péceli szúnyogért! - kiáltotta kétségbeesetten, s dühében beledobta sapkáját a kútba. Loccs - odalett a világlátott cinkotai bíró sapkája, s fölzavart a vízszínéről egy sereg szúnyogot, akik nagy muzsikálva szálltak föl a kútból.

- Zine-zene, zine-zene, száz arany a szúnyog-zene!

- Szúnyog, szúnyog! - lelkendeztek a péceliek, s boldog volt, aki egyet megkaparinthatott a drága muzsikásokból. Hazavitték őket, kalickába zárták, gondjukat viselték, mint ahogy megérdemli az efféle száz aranyas portéka. Azóta van Pécelen annyi szúnyog, mint a rojt. Amelyiteknek száz aranya van, vehet belőlük. Aki jól tud alkudni, az kilencvenkilenc aranyért is kaphat.

MÓRA FERENC:**A FÜZFAHEGYI EZERMESTER**

Az ablakunk alatt van egy öreg fűzfa. Éppen a hegyébe látok az emeletről. Mindig találok rajta valami nézni való. Ahogy a minap kikönyökölköz az ablakon, mit látok az egyik fűzfalevélen? Egy icipici hernyót. Nagy begyesen sétál a levélen előre-hátra, föl-fölemeli a fejét, és körülnéz. Ha beszélni tudna, bizonyosan ezt mondaná: „Én is úr vagyok a magam fűzfalevelén!” Kinyújtom a kezem, barátságot akarok kötni a kis háziúrral. Csakhogy akkorra már kötelemester lett belőle. Hajszálnál vékonyabb, pókformájú kötelet eresztett, s úgy hanyta rajta a bukfcencet, mint valami cigánygyerek. Másnap, ahogy

kinézek, megint ott van a hernyó a levélen. De most már nem ugribugri kötél-táncos, hanem tudós mérnök. Méri, méri a levelet hosszában -széltében - ugyan mire méricskéli? Egyszer csak látom ám, hogy lyukas a fűzfalevél. Kirágtta a fűzfahegyi mérnök. No, gondoltam magamban, ilyen bolond mérnököt se láttam még, aki elegye maga alól az országot. Hiszen most már mind lepotyog róla. Nem kell megijedni, nem tört neki csontja, puhára esett, másik levélre, azt is fölette, megint új tanyát keresett, s pár hét alatt lekopasztotta az egész ágat. Akkor jöttem rá, hogy nem is mérnök ez, hanem fakopasztó. Azonközben meg is emberkedett akkorára, mint a kisujjam. Vitéz harcoss lett belőle. Zöld bársonyruhája, fehér selyem csikos; sarkantyús csizmája nem is egy, hanem négy pár. Örültem, hogy a kardját ki nem rántotta. Dehogy rántotta ki, dehogy. Meghúzódtott egy nagy levélen, a fejére húzta a két szélét, s elő nem bújt onnan, akárhogy csalogatta a napsugár. Mintha csöndes remete lett volna a szilajvitéből! Azért se az lett belőle, hanem takács. Szótt magának olyan paplant, hogy a lába vége se látszott ki belőle. Telik-múlik az idő, egyszer megint kinézek az ablakon: nincs már ott se paplan, se takács. Hanem vékony selyemszálon ott lóg egy barna kis koporsó, benne van maga az asztalosmester is, bebábozott az én hernyóm. De már csak mégse hagyom itt a szelek játékanak - gondoltam magamban, s azzal leszakítottam fonaláról a bábót. El is temettem itt az íróasztalomon egy üvegharang alá. Itt nyugodhatik békességben a jámbor, míg csak jólesik neki. Nyugodott is vagy három hétig, hanem egyszer azt veszem észre, hogy megmozdul a hernyó-koporsó. Mi lesz itt, uram, teremtőm! Az lett biz abból, hogy egyszerre szétnyílt a koporsó, s kivergődött belőle egy nagy tarka pille. Nyújtózkodott, rezgette szárnyait, s mikor fölemeltem az üvegharangot, úgy kivágódott alóla, hogy majd kiütötte a szemem.

- Nini, hisz ez a pávaszempillangó! - kiáltottam utána, ahogy megláttam a szárnya kerek foltjait. - Gyere csak vissza, hadd beszéljek a fejeddel! Beszélhettem én annak, kint kóstolhatta már az akkor valahol a virágok mézét. De legalább arra megtanított a fűzfahegyi ezermester, hogy miből lesz a pille.

ZELK ZOLTÁN:
Csilingel a Gyöngyvirág

Csilingel a kis gyöngyvirág,
fehér a ruhája
meghívja a virágokat
tavaszesti bálra.

Öltözködik az orgona,
lila a ruhája,
kivirít a kankalin,
a szegfű és a mályva.

A vadrózsa rájuk nevet,
bolondos a kedve,
a rigó is füttyent egyet:
hej, mi lesz itt este!

Táncra perdül a sok virág,
illat száll a légben,
ört állnak a gesztenyefák,
illetmudón, szépen.

A szellő is megfürdik
a virágillatárban,
s arra ébredünk fel reggel:
napsugaras nyár van.

WEÖRES SÁNDOR:
ARANY ÁGON ÜL A SÁRMÁNY

Arany ágon ül a sármány,
kicsi dalt fúj fuvoláján,
arany égen ül a bárány,
belezendít citeráján.

Piros alma szívem ágán,
kivirító koronáján,
aki kéri, neki szánám,
akinek kell, sose bánám.

WEÖRES SÁNDOR:
FURULYA

Három egész napon át
bújtam erdő vadonát,
gomba- mezőt, szikla- tetőt bejártam.
Három egész napon át
faragtam egy furulyát,
vadrózsból tündérsípót csináltam.

WEÖRES SÁNDOR:
HA A VILÁG RIGÓ LENNE

Ha a világ rigó lenne,
Kötényemben ő füttyülne,
Éjjel-nappal szépen szólna,
Ha a világ rigó volna.

De ha a világ rigó lenne,
Kötényembe nem is férne,
Kötényem is honnan volna,
Ha egész világ rigó volna.

GAZDAG ERZSI:
RINGATÓ

Ring, ring,
ring a nád.
Nádon ring a fészek.
Nádirigó kisfia,
aludj, álmodj szépet!

Du-du
szól a szél.
Szól a szél dudája.
Elaludt a kisrigó.
Alszik a nád és a tó.
Alszik, alszik minden.
Aludj te is, kincsem!

Szép kis bölcső, kérlek téged,
hadd pihenni kis öcsémet!
Hadd a zajt most, hadd a lármát,
ne zavard meg csendes álmát!

Né, mily szépen alszik, látod?
De fölretten, hogyha bántod.
Ringasd szépen a babát,
hadd aludja ki magát!

NEMES NAGY ÁGNES:
NYÁRI RAJZ

Hogy mit láttam?
Elmondhatom.
De jobb lesz,
ha lerajzolom.
Megláthatod te is velem,
csak nézd,
csak nézd a jobb kezem.

Ez itt a ház, ez itt a tó,
ez itt az út, felénk futó,
ez itt akác, ez itt levél,
ez itt a nap, ez itt a dél.

Ez borjú itt, lógó fülű,
hasát veri a nyári fű,
ez itt virág, ezer, ezer,
ez a sötét gyalogszeder,
ez itt a szél, a repülés,
az álmodás, az ébredés,
ez itt gyümölcs, ez itt madár,
ez itt az ég,
ez itt a nyár.

Majd télen ezt előveszem,
ha hull a hó, nézegetem.

Nézegetem, ha hull a hó:
ez volt a ház, ez volt a tó.

Felnőtteknek:
RÁKOS SÁNDOR: TALÁN

Tán egy beszédes kutya kéne:
jó útitárs és jó barát,
kivel este, tücsökzenére
taphoshatnám az út porát.

Talán egy bot... Hiszen beélném
akármilyen görbével is:
görcsös lenne, furkó a végén
- ám kezes jószág, nem hamis!

Talán pipát, dohányt szereznek...
Meggyfapipa és szüzdohány!
Kék füstsárkány-hadat ereszt szét,
játsszótársam lesz valahány!

Talán... Egyszer útra kelek majd,
még mielőtt a csönd besző.
Megtalálom. Mosolyog, sóhajt.
S felel szívem, a repdeső.

WEÖRES SÁNDOR:
CANZONE - FELESÉGEMNEK

Még nem tudom, hogy mennyi vagy nekem,
ó, hallgat még felőled benn a lélek,
mely fátylat von köréd, szerelmesem,
s még nem tudom hogy néked mennyit érek,
jósorsodat hozom, vagy tán halálom
arany s gyémánt díszét, még nem tudom:
új, mézes fájdalom
indái közt nehéz utat találnom.

Csak azt tudom, hogy társra sose várt
az én szívem s lettél egyszerre társa,
elvéve tőle életet s halált,
hogy visszaadd másféle ragyogásra;
hol bennem erdő volt: dúvad- s madár-had
hazátlan csörtet villámtűz elől;
és kunyhóm összedől,
ha benne otthonod meg nem találtad.

Csak azt tudom, hogy hajlós testeden
szinte öröktől ismerős a testem,
fejemenek fészke ott a kebleden,
s nem szégyen, ha előtted könnybe estem,
semmit se titkolok s ős-ismerősen
jársz vad, töretlen Tibet-tájamon,
imbolygó száanalom,
vagy éji égen csillagkérdező szem.

A megtépett ideg, e rossz kuvik,
szemed nyugodt kék mécsét megtalálja;
kicsinyke úrnő, térdedhez búvik
s elszunnyad az érzékiség kutyája;
és benn a Fénykirály, az örök ember,
még hallgat, tán nem tudja szép neved,
s nem mond ítéletet,
így vár piros ruhában, szerelemben.

A LABDARÚGÁSRÓL

Tisztelt olvasók!

A 2012/13-es szezonban a 8. helyen végeztünk, ami nem tökéletes, de sajnos, ennyire voltunk képesek. Hiába sikerültek jól a téli igazolásaink, és az edzőmérkőzések eredményei is azt mutatták, szép tavasz elé tekintünk. Hát nem minden sikerült úgy, ahogyan szeretnénk volna. Ebben természetesen közre játszott a sok sérülés, valamint az is, hogy az új játékosoknak be kellett illeszkedni az új szerkezetbe és közegbe. Ez sem ment zökkenőmentesen. Hiába dolgozták ki és rúgatták, vagy rúgták a gólokat, a helyi fiatalok nehezen viselték el, hogy nem ők játszottak. A vége felé már tudomásul vették, még ha néha durcás kisgyerek módjára is, hogy nem véletlenül kezdenek azok, akiket a télen igazoltunk. A lényeg, a következő szezonra a csapat úgy fest, együtt marad. Továbbá 2-3 játékost szeretnénk csak igazolni, és a dobogós helyekért versenybe szállni. Nevekkkel egyelőre nem akarok

dobalózni, az biztos, Geiger Ferenc ígéretet tett sok szurkoló és csapattárs öröme.

Július 13-án kezdjük meg a felkészülést a Budapest III. osztály bajnokságában szereplő együttes ellen (Pontos név még nincs meg, ezért nem írom). De az bizonyos, az a nap fergeteges lesz. Délelőtt 10 órától 4 csapattal kispályás torna, majd délután 17:00 órától edzőmérkőzés. Várhatóan a bajnokság augusztus 20. környékén kezdődik. Addig 4 edzőmérkőzést, és a tavalyi évben már megrendezésre kerülő "Kovács József" emlékmérkőzést szeretnénk lejátszani.

Kicsit a gyerekekről

A tavalyi évhez hasonlóan 3 korcsoportban indultunk, de egyre nehezebb feltétellel. Itt most nem a helyi lehetőségekre, hanem az ellenfelek létszámának növelése miatt volt nehezebb a gyerek feladat. Izsák, Ágasegyháza, Bugac, Orgovány, Csengőd, Fülöpszállás, mellé még hozzánk került Soltvadkert, és Szabadszállás. Mondanom sem kell,

hogy minden iskolában legalább a duplája a növendékek száma, mint kis falunkban. De a gyermekek becsülettel helytálltak, a 9 fős mezőnyben mind a 3 korcsoportban a 4. helyen végeztek úgy, hogy mind a 3 csapatnak megvolt az esélye az előrébb kerülésre, de sajnos ez most nem sikerült. De nekik nem is az a lényeg hol végeztek, hanem az, hogy becsülettel végig dolgozták az évet és örömmel jártak a versenyekre és az edzésekre. Remélem, jövőre ugyan ilyen sikerekben lesz részük. Ebben nagyban hozzá járult az OTP-MOL Bozsik program vezetése, mivel a következő évben már mind a három korcsoportnak külön garnitúra mez felszerelése lesz.

Ezúton is szeretném megköszönni a szülőknek az utazások alkalmával nyújtott segítségét, továbbá Varga Attilának az edzések levezetésében, és Andó Pistinek a koordinációs, és egyéb ügyek lebonyolításában végzett munkáját!

*Bozó Zsolt
szakosztályvezető*

A 2012/2013 idényben, a bajnoki pontokért versenyző soltszentimrei csapat.

EGY KIS FOCINOSZTALGIA

1995/1996. Megye II. osztály

Északi csoport

Következett egy újabb idegenbeli meccs Kunszálláson. Ifi eredmény: Kunszállás-Soltszentimre 12-0. A nagycsapat jól játszik, küzd, jól tartja magát, sőt nekünk vannak helyzeteink, de Fortuna ezen az őszen elfordult tőlünk és megint mi kapjuk azt a fránya gólt, amivel kikapunk. Sajnálatos esemény, hogy Andó Csaba egy fejelés utáni földre érkezéskor rosszul ér talajt, és a bokájának annyi. Külső bokacsonttörés, belső bokaszalagszakadás, a pályáról rögtön viszik a

kórházba műteni. Na, még ez is...

Kunszállás-Soltszentimre 1-0

A következő, Orgovány elleni hazai mérkőzés október 22-én változást hoz a kispadon. Mózer Feri játékos-edző helyett Kiss István érkezik Csengőd-ről, ő veszi át az edzői feladatokat, Ferinek így a focira kell „csak” összpontosítania. Ifi eredmény: Soltszentimre-Orgovány 5-2. A nagycsapatnál Kiss Pista első meccse könnyen meg is hozhatná rögtön az első győzelmet! Gólunk: egy jobb oldali beívelésre Nagy Rudi rendkívül magasra emelkedik, és lefejeli a labdát a jobb alsó sarokba. Egy ritkán látott óriási

helyzet: Mózer Feri a 16-osról teljesen egyedül vezetheti a labdát kapura. De nem lő, csak apró pöckölésekkel passzolgatja előre felé a bogyt, már vagy négyszer megtolja, szalad vele, még mindig nem lő, már eléri az 5 és felest, még mindig nem lő, csak tol rajta előre, majd az orgoványi kapus köszöni szépen, kényelmesen lehajol, és két kézzel felveszi a labdát előle. 11-es: Mózer Feri olyan szinten végzi el a 11-est, mint ahogy az előző helyzetet kihagyta. Bal belsővel gyengén, az egy helyben álló kapus ölébe emel. Így egy szerencsétlen öngóllal,

Folytatás a 11. oldalon.

Folytatás a 10. oldalról.
a kihagyott Mózser Feri büntetővel és több óriási kimaradt helyzettel marad az 1-1. Az első pontra a 10. fordulóiig kellett várni! Kár a meccsért, mert ebben a 3 pont is benne volt! **Soltszentimre-Orgovány 1-1** (Gól: Nagy R.)

A 11. fordulóban akasztói vendégjáték. Az ifi 3-1-re nyer. Ismét a szokásos forgatókönyv, a csapat sokáig jól tartja magát, utána megjön az első gól és összeesünk, a vége egy négyes. Jobbak voltak, de talán ennyivel nem. **Akasztó-Soltszentimre 4-0**

11. forduló után így 1 ponttal (minő meglepetés) tők utolsók vagyunk. Előttünk a Dunaegyházának 4, a GAMF-nak 6, a Hartának 7 pontja van, a többiek pedig már „fényévre”, tizenpontokra.

A következő hazai meccsen a Félegyházát fogadjuk. A pályán itt-ott megmaradt pici foltokban az előző éjjel esett hó. A „fekete” igazolás Ricsi, valamint Nagy Rudi révén már gólokat is szerzünk, de ez ismét csak 1 pontra elég. Hát egyesével elég lassú lesz a tempó fölfelé, de minden pontot meg kellett becsülni ekkor. **Soltszentimre-Kiskunfélegyházi Honvéd 2-2** (Gól: Udvardi R., Nagy R.)

November 9-én jelentős eseményre kerül sor a szentimrei focitörténelemben: vendégül látjuk egy edzőmeccsre az NB I-es STADLER FC csapatát. Első szentimrei támadás: Udvardi Ricsi átvesz egy átadást, meglódul, elviszi a labdát és a kapuba bombáz. Szabó Laci sípol: kezezés miatt szabadrúgás kifelé! Ricsi a labda átvételkor kezezett. Gólunk: egy szentimrei támadás során egyik csatárunk akkorát rúg egy Stadler védőbe a 16-oson belül, hogy mindketten a földre esnek. Dadara sípol: 11-es! Elég mókás, de azért Marek berúgja. A csapat saját erejéhez és lehetőségeihez képest jól küzd a meccsen, Marek parádézik a kapuban. Az eredmény mely végül 6-1 lett oda, másodlagos volt amellet, hogy ilyen híres ellenféllel játszhattunk. **Soltszentimre-STADLER FC 1-6** (Gól: Antal J. 11-esből)

A meccsre ekkor már Kiss Pista rendszeresen hozta a „feketéket”, Ricsit, Pudeket és a vége felé Pásztor Lajost. A 13. fordulóbeli lakitelki meccsen is játszanak. Ifi eredmény: Lakitelek-Soltszentimre (5-1). Lajos szép gólt szerez (a felezővonalról

indulva, minden lakiteleki védőt kicselezve szerez gólt. Nagy az öröm a szentimrei szurkolók körében, megy a дума a hazaiaknak: "Neszték, itt van, így kell gólt rúgni!" Erre már a középkezdés után mi kapunk gólt... Pásztor Lajost később kiállítják, sőt még egy szentimreit, így a kettős emberhátránnyal a vége csúnya vereség. **Lakitelek-Soltszentimre 7-1** (Gól: Pásztor L.)

Az őszi szezon utolsó hazai meccsén az első helyen álló Kecelt fogadjuk. Ifi eredmény: Soltszentimre-Kecel (1-3). Az első az utolsó ellen! Soha rosszabb előjeleket! És ráadásul még Németh Pista sem játszik! Hát nem sok jóval kecsegtet a mérkőzés. Ennek ellenére majdnem „totógyilkos” meccs lesz, szinte varázslat történik a Dávid-Góliát küzdelemben! A csapat remekül küzd, egész ősszel egyszer sem játszottunk ennyire jól! Nem csak hogy tartjuk magunkat, hanem támadunk, támadunk! A 20. perc környékén egy kósza, gurulós labda a keceli kapu felé cammog. A söprögető kíséri, és kiabál a kapusnak: "Gyere, vedd fel!" A kapus ki is jön úgy 14 m-re a kapujából, csakhogy látja, a foci túl lassan vánszorog, nem ér be a vonalon belülré, hogy kézzel felvehesse. Rákiált a söprögetőre: "Inkább te rúgd el!" Csak éppen a védő már megállt, a hálóőr meg a büntetőterületen belül várja a bogyót. Az éppen arrafelé tartózkodó Udvardi

Ricsi köszöni szépen a lehetőséget, kettejük közé ugrik, és a 16-os vonaláról az üres kapu közébe gurít! Góóól, 1-0 ide! A nézőtérén a régi időket idéző extázis: drótszagattás, egymásra ugrálás. Nagy a nyomás, és sajnos nem bírjuk a végéig. Bár akciógólt nem tud szerezni a Kecel, de 2 szabadrúgásgóllal (az egyiket Marek benézi, úgy 35-40 méterről kapja), megfordítja a meccset. És ekkor még nem volt vége. 7 perc volt hátra, amikor tizenegyest kapunk. A büntetőnek Marek fut neki... és a nyárfák koronájába lövi a labdát! Így sajnos marad a tisztas vereség, amellyel lehet, hogy a meccs előtt ki egyeztünk volna, de nekünk most minden pontra szükségünk lenne. És ez ma meglehetett volna! **Soltszentimre-Kecel 1-2** (Gól: Udvardi R.)

A szezon ezúttal nagyon elhúzódott, az utolsó őszi meccsre november 26-án kerül sor Hartán. Az ifi 1-1-es döntetlent játszik. A meccsen ismét egy „fekete” játékosunk, Fodor Gyula szerez fejesgólt, de mivel négyet kapunk mellé, ez megint csak nagyon kevés. **Harta-Soltszentimre 4-1** (Gól: Fodor Gy.)

Az őszi szezon végén így a helyzet katasztrofális. A csapat a 16. helyen áll:

16. Soltszentimre 15 meccs 0 győzelem, 2 döntetlen, 13 vereség 11-57-es gólarány.

Folytatás innen!

Andó István

Egy korabeli fotó: 1995 őszén a Stadler FC volt a soltszentimrei csapat vendége.

SPORT IDÉZETEK

A futball durva játék, nem azért, mert rugdosnak, és az fáj, hanem mert csak a győztesnek van igaza. És aki vesztett, az nem tudja megvédeni magát.

Esterházy Péter

Nem csak az a nagy sportoló, aki nyerni tud, hanem az is, aki egy pofon után fel tud állni!

Egerszegi Krisztina

Nyújtsd mindig a legtöbbet! Ne elégedj meg azzal, ami vagy! Próbáld meg az lenni, ami lehetnél!

Dalnoki Jenő

A versengés mindennek a szülőapja.

Cholnoky Viktor

HABAKUK*Folytatás a 7. oldalról.*

kormányai már diktátum szerint működnek, (vagy még esélyük sincs a kormányzásra). Kik diktálnak ma a nemzetállamok kormányainak? A magán bankszektor, a pénzhatalmi elit, mintegy hatszáz család, kb. háromezer ember, a multi- vagy transznacionális óriás cégek és szervezeteik, mint például a Világbank, Nemzetközi Valutaalap, Európai Unió stb. Rövidre fogva csupán

BYEALEX SZINDRÓMA

Az idei Eurovíziós nemzeti válogató felkavarta egy kissé az indulatokat. Nemcsak az országban, hanem szűkebb hazánkban, Soltzentimrén is. De kinek is van igaza?

A rosszmájúak, a szakma egyértelműen lehúzta a produkciót. Mit akar ez a toprongyos fiatalember, hisz még énekelni sem tud – mondták sokan. És tulajdonképpen igazuk is van. A Kedvesem zeneileg nem „nagy szám”, de fülbemászó, és könnyen megtanulható. Az előadó, a ByeAlex művésznévre keresztelt huszoneves, valóban nem rendelkezik különleges hangkiépítéssel, sőt, olykor hamisan is énekelte a számot. A szöveg már kifinomultabb, árnyaltabb, de azt meg ki figyeli. Egy kis adalék. Korunk nagy slágere, a Gangnam style szövegben is, és zeneileg elmarad a Kedvesem mögött, mégis egy világra szóló siker.

Tudomásul kell vennünk, hogy az emberek nem „meg- és felcsinált” sztárokat, pár hónapos celebet akarnak látni, hallani, hanem olyanokat, mint ők saját maguk. Akik nem a legutolsó divat szerint öltöznek, akik hangja néha megremeg előadás közben, akik ugyanolyan esetlenül mozognak a színpadon, mint ők mozognának. Mert valljuk be őszintén, ilyenek vagyunk a legtöbben. Nem tanult énekesek, nem táncos lábú balerinák, hanem egyszerű emberek. Mert azoknak is kell lenni. És ha egy műsorban háromszor kell megnézni, meghallgatni egy műsorszámot, akkor hadd döntsük már el, hogy ki az, aki nekünk tetszik. Ne kelljen már magunkra venni a kisebbség akaratát. Hadd legyen saját véleményünk, saját döntésünk! Mert hát így kerek a világ. Egyébként a produkció bizonyította,

egy példát említek. Valószínűleg kevesebben vettek volna fel deviza alapú hitelt, ha éltek volna istenkapcsolatukat, és ismerték volna az Evangéliumot és a próféták tanítását, saját korukban tett erőfeszítéseiket, harcukat. Először azért, mert a '89-'90-es fordulat után rögtön világos lett, hogy nem szabad hitelt fölvenni! Másodszor azért, mert a devizahitel, egyesek szerint, az évszázad családja. Hogy pontosan mi, őszintén szólva, én magam sem tudom. De bizonyára egy kabarében

igenis van igény az ilyen, „semmi” zenére is. Az utóbbi évek legkiemelkedőbb eredményét érte el, ezzel maga mögé utasítva az eddig kiküldött megaprodukciónkat. Ami a legérdekesebb, sorra születnek a különböző nyelvű feldolgozások. Érdekes, ezek eddig nem voltak.

S még egy dolog, ami számomra nagyon szimpatikus. Az, hogy az előadó nem engedett a nyomásnak, s nem angolul énekelte, hanem úgy, ahogy megszületett, magyarul. Elejétől végig. Igaz a sajtótájékoztatón, s a döntőt megelőző koncerten, a hazai közönséget kiszolgálva, svédül is előadta a refrént, ám a szavazást figyelve, ez mit sem használt. Úgy lett tízedik a mi fiunk, egyszerűségében és nagyszerűségében, ahogy őt idehaza láthatták. Nem cicomázta fel a produkciók, csak kiállt, megfogta a mikrofonállványt, és énekelte. Mint ahogyan a legtöbben tennénk.

Az egyszerű ember ideje jött el. Akik nem rivaldafényes, zajos ünnepeket, hanem szorgos, áldozatkész hétköznapokat akarnak. Akik az egyszerűségben is találnak örömet, akik az állandóban is mernek újítani, akik „mernek nagyok lenni.” Akiket nem érdekli a világ elvárása, akik a saját világukban akarnak élni, nem egy elképzelt, túlszínezett maszlagban. Mert amíg lesz olyan ember, aki a „végtelennel ujjat húz, és sosem retteg”, addig kellenek a ByeAlex-ok is. Sokunk öröme.

*Kéri Ferenc***SZÉCSI MARGIT:
KÖRÜLÖTTED BOLYONGOK**

Belső zsebedbe bújva lehetne élni szépen, dobogós boldogságban, halálig szívverésben.

elhangzott jelenet közelíti meg leginkább, mely szerint, úgymond: „fölvettem egy millió forint kölcsönt, ebből letörlesztettem háromat, maradt még öt”. Nem véletlen, hogy egyetlen más országban sem engedélyezték ezt a fajta hitelt, csak nálunk... Az Ef. 4,17skk utalva zárom gondolataimat: ha elidegenedünk az istenes élettől, bizony komoly kárát valljuk... Szeretettel. Plébános

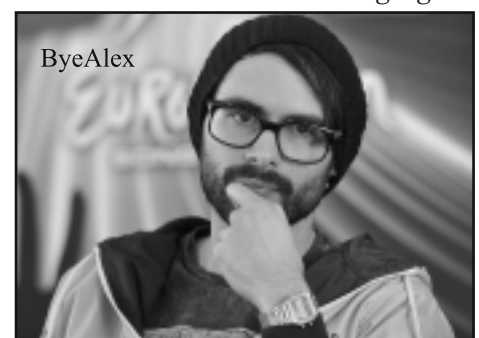
*Kovács Sándor***ÉVVÉGI HÍREK****AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁBÓL***Folytatás a 3. oldalról.*

Gratulálok mindenkinek a szép eredményekhez, s köszönöm a felkészítők munkáját.

A nyár folyamán kisebb felújítások, meszelések lesznek iskolánkban. A diákok közül 40-en vesznek részt 5 pedagógus kíséretével Zánkán, Erzsébet tábortáborban.

A jövő tanévet változatlan formában 8 évfolyammal kezdetük meg. Sok új szervezési feladat vár még ránk a tanév megkezdéséig az új bevezetésre kerülő köznevelési törvény értelmében. Ezek kidolgozása még folyamatban van.

Köszönöm minden kollegámnak, iskolánk dolgozóinak, a szülőknek a tanév során nyújtott munkáját, s kívánok a diákokkal együtt mindenkinek tartalmas, pihentető nyári szünetet!

*Schantlné Farkas Julianna
igazgató*

ByeAlex

Soltzentimre Ma

Megjelent 100 példányban.

Felelős kiadó:

Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság:

Balog Istvánné, Sörös Józsefné, Kéri Ferenc

Origo Nyomda Kkt. Kecskemét

HU ISSN 2061-4713

